

א שבת אכל הרצי הקדוש מליז'ענסק * שב"ק פרשת אמור *

ותשמרנו מן הפניות והגאות ומן הפעם והקפדנות והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות, ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על לבנו ולא קנאתנו על אחרים, אדרבה, תן בלבנו שגרא קל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניה, ואל יעלה שום שגרא מאחד על חברו חלילה: פסקא מתפלתו של הרבי הנועם אלימלך שהתפלל בתחנונים מעומק הלב, ואכן כך נהג הלכה למעשה

הגיליון הוא עריכה מהשעורים הנמסרים בקו שיעורי ליזענסק 0747-962-372

הערות והארות, תגובות ועובדות בעניני ליזענסק נשמח לקבל במייל nelizensk@gmail.com

יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל כָּחוֹ וּבְקוֹל הַמַּעֲוָר הַכּוֹנֵה

- לַהֲדַבֵּק הַמַּחֲשָׁבָה לְדִיבּוּר וּפְנִיּוֹ אֶל הַכּוֹתֵל בְּתוֹךְ סִידוּר הַתְּפִלָּה בַּבּוֹקֶר וּבָעֶרֶב
- וְלֹא יִסְתַּכֵּל לְצַדִּדִּין מִתַּחֲלַת הַתְּפִלָּה עַד סוּפָה, • וּבַחֲזֶרֶת הַש"ץ הַשְׁמוֹנָה עָשָׂרָה יַעֲיִין בְּסִידוּר לַעֲנוֹת אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ עַל כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה
- וּבִשְׁעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה לַהֲטוֹת אָזְנוֹ עַל כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר מִהַקּוֹרָא קְוֹרָא אֶת הַמְּגִילָה
- וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלֶם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲפִילוֹ קוֹדֵם הַתְּפִלָּה וְאַחֲרֶיהָ עַד הַלִּיקְתּוֹ לְבֵיתוֹ

פיעור בספה"ק נועם אלימלך

הרבי בספרו הקדוש מלמד אותנו הליכות חיים על פי התורה, ואפילו שיש אנשים חזקים בתעמולה ומושכים את לב האנשים להנהגות שלא על פי דרך השם וטוענים שדווקא הם ורק הם יראי השם ורק הם יודעים ומתנהגים בחסידות, לכן הקפיד הרבי לחזור ולשנן דרכי עבודת השם, ובכל פרשה ופרשה מעלה דרגה ומסביר ומוסיף עוד חיזוק והנהגה נכונה בחיי היום יום שלב אחרי שלב בדרכי התורה והחסידות.

אלה מועדי ד' כו'. דהנה יש להבין מה שהצדיק מתפלל ונענה בתפילתו, הלא נראה כהשתנות, וחלילה להיחיד האמיתי מהשתנות. אך הענין הוא כך, דהצדיק המתפלל על איזה אדם, בשעה שהוא מתפלל, הוא מתפלל בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו בלי שום מחשבה זרה, והוא מקשר אותו אדם שמתפלל בעדו ברמ"ח איבריו שלו והוא מקדשו, לזה הוא נענה, כי מהיכא תיתי יחסר לאדם, בוודאי מחמת עונש על חטא שעשה בא' מאברי גופו, ובעת שהצדיק מעטה ומכסהו עמו, אז נעשה אברי אותו אדם עם אברי הצדיק אחד, וממילא נתתקן האדם, וכיון שנתקן החטא חלף עבר העונש ממנו,

וזהו "כל עצמותי תאמרנה כו' מציל" כו', דהנה כאשר יחטא האדם, אותו חטא מביא אותו לידי מחשבות זרות ונטמאת מחשבתו חלילה, וזהו פי' "לנפש לא יטמא בעמיו" פי' שלא יטמא את המחשבה היא הנפש, בעמיו הם האברים, וזהו "כל עצמותי" כו', כשאני מתפלל במחשבה זכה וצלולה, וכל אברים הם מסכימים עמי בעבודה, ועי"ז "מציל עני מחזק ממנו" הוא האדם הצריך לאיזה דבר והוא עני בדבר, אז ניצול, כי אני מתפלל עבורו ומקשרו עמי וכדלעיל,

וזהו "אלה מועדי ה'" כו', דהקב"ה הוא למעלה מן הזמן ואין בו שום השתנות, ואמר הכתוב "אלה מועדי ה'" שלפעמים יכול אתה למצוא אצל הבורא ג"כ זמן והשתנות, דהיינו אם אתמול היה איזה גזירה כנ"ל והיום נשתנה לטובה, ומפרש הכתוב מהיכן בא זה באמת אל הבורא האמיתי? ומפרש "אשר תקראו אותם" ואיתא בגמ' אל תיקרי אותם אלא אתם, ר"ל ע"י תפילת הצדיקים המתפללים בכל אבריהם, אתם דייקא, פי' בכל גופכם שלם בלי עירוב מחשבה זרה חלילה, וזהו "במועדם" דהעולמות

נקראים "מועד", שהם תחת הזמן, והצדיקים המתפללים בכוונה, הם המקיימין העולמות ומשפיעין טובה וחיות לכל העולמות, ולזה הם הגורמים להפך מידת הדין לרחמים גמורים, כי המה המושלים בכל בכח חיותם אשר משפיעים לכל. וזהו "אם בחוקותי תלכו" כו', פי' דהעולמות הם נקראים "חוקים" מלשון חוק וזמן נתן להם, והיינו כשתתאמצו לילך במחשבותיכם הטהורים בעולמות העליונים, "ונתתי גשמיכם" הם גשמיות הדברים, והמחשבות העולים מהגוף יזדכך ג"כ ויעלו למעלה בעיתים העליונים.

וזהו "כי תבואו אל הארץ", דמחשבות טהורות באים מצד הנשמה, ומחשבות אחרות הם מהגוף, ואמר הכתוב כאשר תזכו להמשיך הנשמה כ"כ בקדושה גדולה שעל ידה יתקדש ג"כ הגוף במחשבות קדושות, ו"תבואו אל הארץ" פי' שתבואו לזה שתעיינו ותשגיחו אל הארציות ג"כ להכניס בקדושה, אז "וקצרתם את קצירה" פי' שמדריגה הזאת תשכיל אתכם להבין המיעוט והקיצור בעבודתו ית'.

ועד היכן צריך לתקן מעשיו, **והבאתם את עומר הוא כמו אומ"ר באלף, כי מתחלה זה בזה באותיות אחה"ע**, פי' שצריכים אתם לתקן את הדברים בטלים שדיברתם, ותראו להעלות אותם בקדושה שיעלו לרצון לפניו ית' הנקרא כהן, וזהו "אל הכהן", וזהו "ראשית קצירכם" כי הדברים בטלים הם המביאים את האדם לכל הקיצורים והם התחלה לכולם, "והניף את העומר לפני ה'" ר"ל שתעלה ותניף את האומר לפני ה', "לרצונכם" ר"ל למחשבותיכם, דהיינו שיהא האמירה והמחשבה יחד בקדושה, "ממחרת השבת יניפנו הכהן" ר"ל והקב"ה ברחמיו יניף את האמירה זאת למעלה לעולם העליון, "ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים בן שנתו לעולה" פי' כשיהיה מחשבה והדיבור יחד בקדושה טובים, אז יעשה כבש ודרגא להעלות אותו הדיבור לעולה לה'.

וזהו "והעומר עשירית האיפה הוא", דאיתא גבי איוב שאמר לו הקב"ה איפה היית ביסדי ארץ, ופי' בספרים ששאל אותו השי"ת מאיזה "איפה" אתה מאדם הראשון, כי כל הנשמות הם היו תלויים באדם הראשון, ואמר לו אמור לי השורש שלך היכן הוא, וזהו "והעומר עשירית האיפה" דעשר רמז לקדושה, והיינו ע"י אמירות קדושות וטהורות מקדש את האיפה, היינו השורש שהוא בא משם.

ונחזור לביאור הכתוב "ומנחתו" ר"ל תפילת מנחה היא עיקרה לבטל דינים המתחילים לצאת אז משרשם, ונמתקים ע"י תפילת הצדיקים,

וכדאיתא שאליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה, וזהו "ומנחתו שני עשרונים" ר"ל ב' מדריגות קדושות, "סולת כלולה בשמן" רמז להשפעות שמשפיע לזה העולם, "אשה לה'" הוא השפעות שמשפיע הצדיק לעולמות העליונים.

וספרתם לכם ממחרת השבת מלשון ספיר המאיר, דהיינו שתאיר קדושתכם ותשפיעו אור ושפע למעלה בעולמות עליונים, וזהו "ממחרת השבת" כנ"ל שתעלו הדיבור, "שבע שבתות תמימות תהיינה" פי' שתתקן כל שבעים שנה אשר אתה חי, "ממושבותיכם תביאו לחם תנופה" ר"ל אף אם יהיה עת שלא תהיו כ"כ במדריגה עליונה, כ"א למטה במושבותיכם, גם אז "תביאו לחם" יהיה יכולת בידכם להמשיך השפעות, "תנופה" עי"ז תנשאו למעלה למדריגתכם, "שתים" פי' ע"י שתי מדריגות אהבה ויראה, "שני עשרונים" היינו שכל אחד יהיה כלול משניהם, שעם היראה תהיה האהבה ועם אהבה תהיה היראה, "סולת תהיינה" ר"ל שכל מעשיכם יהיה נקי כסולת בקדושה וטהרה, "חמץ תיאפנה" פי' בכל זאת לא תחזיק עצמך לכלום, רק שתמצא בעצמך תמיד חסרונות תערובות חמץ, ותהיה תמיד בתשובה, "ביכורים לה'" דכ"ף בקו"ף מתחלף באותיות גיכ"ק, זה הוא הדרך שצריך האדם לבקר בתחילה ולדרוש היטב שיהיו לה' לשמו הגדול, אמן כי"ר.

ספר ויקרא, אמור, ט'

או יאמר אלה מועדי ה' כו' בחודש הראשון בארבעה עשר לחודש, ר"ל דהכתוב מלמד אותנו איך נעבוד השי"ת בהדרגה, דהיינו בהיות האדם קודם חצי שנותיו, ולזה רמז "ארבעה עשר לחודש" קודם חצי חודש, "בין הערבים" שאז אין האדם יכול לקבל אור הקדושה ולתקן את מעשיו לגמרי, ועדיין הוא בין הערבים, בין צללי ערב, שעדיין התגברות היצר על האדם, "פסח לה'" פי' שצריך לתקן אז בפיו פה סח, שהפה ישיח וידבר תמיד בתורתו הקדושה, לה' לשמו, ולעסוק בעניני הלימוד היטב בגמ' ופוסקים ומפרשי הש"ס.

ובחמשה עשר יום לחודש דהיינו אחר חצי שנות האדם, "חג המצות לה'" פי' שיתגבר בקדושה ויהיה עסקן במצוות ה' באהבה רבה, ואש בוערת לה' בהתלהבות גדול, "שבעת ימים מצות תאכלו" פי' עי"ז יתקן כל שבעים שנה של אדם המרומזים בז' ימים, ואמר הכתוב "ביום הראשון מקרא קודש יהיה לכם" פי' בהתחלת קדושתך לכנוס לעבודת הבורא ית', "מקרא קודש יהיה לכם" תתאמץ מאד שיהיה כל קריאתך

הן תורה או תפילה רק בקדושה ולא לפני ח"ו, "כל מלאכת עבודה לא תעשו" דהתפילה נקרא עבודה, איזה עבודה שבלב זו תפילה, ולפעמים נמצאים ב"א אשר יקריבו לעבודה כאשר יראו עיניו מעשה הצדיקים ותנועתם לשמו ית', הוטב בעיניו מאד התנועה ההיא לעשות גם הוא כמוהם להתנועע כך, כנוע עצי היער בלא טעם וריח, שסובר שהתנועה מחמת עצמה היא יפה והיא מלאכה בפני עצמה, ובאמת אינו כך, כי התנועה באה מרוב עבודה הזכה וצחות הנפש וחשקה הגדול לעבודה, אז ממילא נתהווה מכחה התנועה הנאה והיפה, וזהו "כל מלאכת עבודה לא תעשו" דהיינו התנועות והמלאכות שבעבודה, לא תעשו בכונה לדמות עצמו לצדיק לעשות כמעשהו, זר מעשהו להיות שלא לשמה חלילה, אך ורק תעשו לשמו הגדול.

"והקרבתם אשה לדי' " דהנה אמרו חז"ל יצר ותינוק ואשה כו', י"ל שכל זה חד הוא, ר"ל יצר נקרא בעצמו אשה, שמתעצל את האדם בעבודתו ית' כאשה עצלה, ותינוק שעושה מעשה תעתועים כתינוק, וצריך האדם לקרבו להבורא ב"ה, לעבוד את הבורא בשני יצרים. וזהו "והקרבתם אשה" ר"ל דהיינו נקבות הוא צד היצר, תקריבו אותו "לה' שבעת ימים" הם כל ימי שנותיו של אדם, "ביום השביעי מקרא קודש" ר"ל אחר שיגיע לימי הזיקנה, צריך ג"כ להתגבר בקדושה שיהא מקרא קודש, בבוקר זרע זרעך ולערב אל תנח ידיך.

• הביאכם את עומר התנופה •

שאו מנחה ובואו לחצרותיו נ"ל דהנה האדם המתחיל בעבודתו ית"ש, אי אפשר שיבוא תיכף לעבודה השלימה מחמת הטאיו שחטא וקלקל בהם, והם המעכבים אותו לעלות במעלות קדושים, וצריך לעשות כנגד מה שקלקל, חבילות מצוות ועובדות כשרות, כדי שיעלה גם החטאים לעשותם זכיות, רמז לזה מנחת סוטה הבאה מן השעורים, שזה היה חלק לסיטרא אחרא כדאיתא בזוהר, וציוה השי"ת ב"ה להביא מנחת העומר גם כן מן השעורים זה לעומת זה, בכדי להעלות השפלות של מנחת סוטה שיש לסיטרא אחרא אחיזה גם כן אל הקדושה.

וזוהו משכני אחריו נרוצה פירוש שלמה המלך עליו השלום היה מרמז בדבריו, כאילו השפלות והחטאים של אדם הם המדברים בעצמם עם האדם, משכני "כלומר הביאני אל הקדושה, ואף על פי ש"הביאני המלך חדריו" פירוש השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו מביא אותם אל חדריו, הם העולמות עליונים, כי אלולי שה' בעוזרו אינו יכול לו אף על פי כן "נגילה ונשמחה בך" יהיה לי גילה ושמחה כאילו אתה פעלת דבר זה בעצמך.

וזוהו שאו מנחה פירוש שתשאו ותעלו את השפלות למעלה לעשותם זכיות, כרמז המנחה כנ"ל, ובואו לחצרותיו, היינו העולמות עליונים, השתחוו לה' וכו', דאיתא עומדים צפופים ומשתחוים רווחים, זה היה למען לא ישמע אחד דברי חבירו שמתודה על חטאיו, ונמצא הוידוי והחטאים כמה נקרא השתחוואות, ומלמד אותנו הכתוב להתוודות בדרך הזה, שאנחנו בטוחים בחמלתו ית"ש שירחם עלינו וימחול לנו על חטאתינו, ולא בעצבות שמפרש את חטאיו ומעורר דינים על עצמו, כי אם בביטחון גדול כמאמר הכתוב ומודה ועוזב ירחם. ליקוטי שושנה

0747-962-372

קו שיעורי תורה ליזענסק

בס"ד קיץ תשפ"ג

הודעה

בעזרת ה' ית"ש כל שבוע משבתות הקיץ ימסר שיעור בפרקי אבות מענין ומרתק בהסבר מתוק ורחב על פי יסודות חז"ל בהבנה ברורה השווה לכל נפש דבר דבור על אופנו מהמגיד שיעור המפורסם פה מפיק מרגליות בנעימה בטוב טעם ודעת הגאון החסיד מורינו הרב

רבי נח גד ויינטראב שליט"א

בקו השיעורים 0747-962-372 בשלוחה 7

ביום חמישי יהיה שיעור באידיש

וביום ראשון יהיה שיעור בלשון הקודש

כמו כן אפשר לשמוע את כל השיעורים של מורינו הרב שליט"א באידיש ובלשה"ק

במערכת קול הלשון . בטלפון בעמדות ובאתר,

בברכת שמעו ותחי נפשכם

ההנהלה